

Tabiatta yalan yok

Metin Eloğlu'nun şiirinde mizaçla biçim, içerikle arayış birleşir, aynı hizaya gelir. 1959 tarihli 'odun' ve 1961'de basılan 'horozdan korkan oğlan' dönem şiiri kadar Eloğlu şiirinin çizgisine oturur.

Sairlik de kendi içinde pek tabii bir haldir ve oradan doğan şiirle mutlak değer ilişkisi içindedir. Metin Eloğlu için ise 'şair tabiatı' kelimenin tam manasıyla kendisine özgüdür. Mizaçla biçim, içerikle arayış birleşir, aynı hizaya gelir onda. Bu sebepten 'Baktım ki tabiatta yalan yok' mısraı pekâlâ bir karakter yansıması diye yorumlanabilir. Zaten, 'Düdüklü Tencere', 'Sultan Palamut', 'Ayşemayşe', 'Horozdan Korkan Oğlan', 'Odun' vb. sıradışı kitap isimlendirmeleriyle artistik olanın yeni doğasını çalıştırır Eloğlu. **Onu ilginç olduğu kadar değerli kılan, bütün bunları hep dile bağlı kalarak yaratıcı hamlelerini ilerletmesidir. 1959 tarihli 'odun' ve 1961'de basılan 'horozdan korkan oğlan' dönem şiiri kadar Eloğlu şiirinin çizgisine oturur.**

1958-62 arasında İkinci Yeni şiirinin tipik kitapları arka arkaya gelir. Modern şiir teknik olarak tamamlanmakla kalmaz her şair kendi insanını da şiire taşır. Edip Cansever'in süzül-müş, seçkin şehirli ve elit insanı Metin Eloğlu'nda kendine has bir esriyle adeta daha sıradan vatandaşa dönüşür. 'odun', 'horozdan korkan oğlan' vasfı seçkinlerin değil sıradan insanların olabilir. **Garip Şiiri'nin karikatürize ettiği kadar karakterize de ettiği sıradan kentli kişi ayağa kalkar burada. Dilsel sürçmeler kadar dünyayı tersinden okuyan zekâsıyla kendisine ayıksı bir yer edinir.** 'Anı' ateşleyici temel faktördür bu şiirde. 'Yarındaki dün' çekişmesinde olduğu gibi bir sürekin enerjisi içerir. Ayrıca, doğa olan tabiat, şehrin, İstanbul'un peyzajlarından süzülür, insani oluşun fırfırları yapılı; 'Ellerimiz el olmadıktan sonra/ Vazgeçelim be kardeşler/ Aklımız akıl değilse/ Gönlümüz gönül değilse/ Gücü-

müz boşunaysa/ Vazgeçelim olsun bitsin/ Böyle yarı yalan yarı yanlış/ Yaşamakta fayda yok.' Fakat, yaşamak adınadır bütün bu sözler. Hayat bilinçle ve özellikle yüceltilir. Çünkü Eloğlu'na göre 'İnsan yaşarken varır bir ölmezliğe'.

'odun' bir yönüyle fragman bir kitap sayılabilir. 'horozdan korkan oğlan' ile yan yana okunduğunda bazı dilsel deneyimlerin burada tam yerini bulduğu görülür. 'Yaşanık' şiiri bu gözle okunmaya değer. 'Artımlı tohumgaç bir ürün müydün sarıncık/ Tekinsiz bir konuk muydun o soyut odalarda/ Alilendin mi bu ara Ayşelendin mi hiç/ İzmirlediğin Muşladığin oldu mu/ Ekmeğin sapa mıydı urban iğreti miydi/ Ekşisi gerçek miydi limonların/ De bana'. Şair, artık dediklerini dilsel kaydraklarla gezdirir rahatlıkla. Biraz ham gibi biraz fazla cesur fakat 'olmazlığın hem aykırı hem kaba' doğasını aramakta hep istekli.

Eşcil, yaşanık, çılğar, aşklaşma, gidişen, değilleme, ça ça ça, umu, hadi adyö gibi şiir adları bile Metin Eloğlu'nun şiiri hangi 'sapa'da aradığını gösterir. '...ben buyum, ne güzel huy bu' dercesine yeni tabiatını dokur şair şiirler boyunca. Hayat onda 'yıllardır kulaçladığı su' gibidir ve alabildiğine ona dalmaktan geri durmaz. Resim sanatıyla da yakından ilgilenen şair, adeta renkleri karar gibi kelimeleri değiştire değiştire Metin Eloğlu uzayını keşfeder. Onu tabiat kılar. ■

ODUN
HOROZDAN
KORKAN
OĞLAN

Metin Eloğlu
Yapı Kredi Yayınları,
2023
72 sayfa.